

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Kulturudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. december 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Thomas Jørn Rasmussen
Sagsnr.: 2014-0032-1551
Dok.: 1336854

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 8 (Alm. del), som Folketingets Kulturudvalg har stillet til justitsministeren den 9. oktober 2014.

Mette Frederiksen

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 8 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke fordele og ulemper ministeren ser ved at ændre påtalekompetencen til offentlig påtale i sager om bagvaskelse og krænkelse af privatlivets fred samt i sager, hvor juridiske personer uretmæssigt bliver hængt ud i medierne.”

Svar:

1. De gældende påtaleregler for sager om freds- og ærekrænkelser er efter min opfattelse udtryk for en afbalanceret ordning, hvor der alt efter krænkelsens karakter gælder privat påtale, betinget offentlig påtale eller offentlig påtale, og jeg har ikke aktuelle overvejelser om at foreslå ændringer af disse regler.

Om de gældende regler på området og baggrunden for min opfattelse kan der nærmere oplyses følgende:

2. Straffelovens kapitel 27 indeholder regler om freds- og ærekrænkelser, herunder §§ 263-264 d om krænkelse af privatlivets fred og §§ 267-274 om ærekrænkelser og bagvaskelse.

Påtalereglerne for disse overtrædelser fremgår af straffelovens § 275, der indebærer, at det almindelige udgangspunkt om, at strafbare lovovertrædelser er undergivet offentlig påtale, fraviges med hensyn til bestemmelserne i straffelovens kapitel 27.

Det fremgår således af straffelovens § 275, stk. 1, at forbrydelserne i kapitel 27 er undergivet privat påtale, dog med undtagelse af §§ 266-266 c om visse trusler mv. Privat påtale indebærer, at påtalekompetencen som udgangspunkt tilkommer forurettede, jf. retsplejelovens § 725.

I de tilfælde, der er nævnt i straffelovens §§ 263-264 d om krænkelse af privatlivets fred, kan offentlig påtale dog ske, når forurettede anmoder om det (såkaldt betinget offentlig påtale). Det samme gælder, når forurettede for en ærekrænkelse eller bagvaskelse virker eller på den tid, hvorom talen er, virkede i offentlig tjeneste eller hverv, og ærekrænkelsen eller bagvaskelsen kan medføre eller kunne have medført stillingens eller hvervets fortabelse, samt når en ærekrænkelse eller bagvaskelse fremsættes i navnløs eller med urigtigt eller opdigtet navn forsynet skrivelse. Dette fremgår af § 275, stk. 2.

Det bemærkes, at en politianmeldelse fra forurettede anses som en begæring om offentlig påtale, medmindre andet fremgår af anmeldelsen, jf. retsplejelovens § 720, stk. 2, 2. pkt.

Det fremgår herudover af retsplejelovens § 727, stk. 2, at offentlig påtale af en lovovertrædelse, der er henvist til privat forfølgning, kan ske, hvis almene hensyn kræver det.

Det bemærkes, at der ikke er forskel på reglerne om påtalekompetence for fysiske eller juridiske personer.

3. Det er et fællestræk for de forhold, der er undergivet privat påtale, at straffen i almindelighed er bøde, og at gerningsmanden normalt er kendt, således at politimæssig undersøgelse ikke er nødvendig.

De forhold, der er undergivet betinget offentlig påtale, er i almindelighed grovere end dem, der er undergivet privat påtale, men dog stadig af en sådan karakter, at der som udgangspunkt ikke er anledning til offentlig påtale, hvis forurettede ikke ønsker det. Det bemærkes herved, at det er karakteristisk, at det vil kunne skade forurettede yderligere, hvis der føres en offentlig straffesag i anledning af freds- eller ærekrænkelser, fordi sagen vil kunne føre til yderligere offentlig udbredelse af private oplysninger eller krænkende beskyldninger.

4. Det bemærkes, at en ændring af kompetencen til at påtale for overtrædelser af freds- og ærekrænkelser vil indebære et større offentligt ressourceforbrug, herunder til politiets og anklagemyndighedens efterforskning og retsforfølgning af overtrædelser, som i dag påtales af private.

Det bemærkes endvidere, at indførelse af offentlig påtale for overtrædelse af straffelovens §§ 267-268, der som nævnt i dag som udgangspunkt er undergivet privat påtale, vil rejse spørgsmål om sandhedsbeviset som institut.

Det følger af straffelovens § 269, stk. 1, at en sigtelse er straffri, når dens sandhed kan bevises, såvel som når den, der i god tro fremsætter sigtelsen, har været forpligtet til at udtale sig eller har handlet til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv. Det er en væsentlig del af principperne om bl.a. ærekrænkelser, at det er straffrit at fremsætte sigtelser, hvis sandhed kan bevises.

Sandhedsbeviset er således bygget op om et system, hvor parterne begge er private. Dette skyldes bl.a., at anklagemyndigheden typisk ikke vil have den samme viden om forholdets eventuelle sandhed, som den forurettede part vil have. Offentlig påtale vil derfor umiddelbart medføre en uensigtsmæssig forringelse af den forurettedes mulighed for at føre bevis for, at den ærekrænkende sigtelse ikke er sand.

5. Den sene besvarelse beklages.